

[Kim Behnke]

gumentet om, at der sker en forrentning af de penge, der er udestående, men den forrentning er jo lavere. Hvis den ikke var lavere, var der ingen grund til, at virksomhederne henvendte sig til fonden.

Jeg glæder mig til at se de revisionsberegninger osv., ministeren kan fremstille. Som fru Pia Larsen var inde på, kan man selvfølgelig lave nogle beregninger, hvor man forventer, at stort set alle penge kommer tilbage. Men ministerens ord her i dag var, at man forventer, at cirka halvdelen af de penge, der sendes ud, bliver tabt. De bliver så heller ikke forrentet. Så vil det altså være sådan, at det er simpelt at sætte et kryds i kalenderen ved den dag, hvor fonden er spist op.

Men jeg glæder mig til at se ministerens beregninger. Så kan vi fortsætte diskussionen på baggrund af dem.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om ændring af lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

Af industriministeren (Trøjborg).
(Fremsat 17/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Igen står vi med et positivt lovforslag, som giver nogle udvidelsesmuligheder, og igen er vi

i den situation, at vi altid kan diskutere – det kan vi jo blive ved med, indtil vi har et paradis – om indsatsen er stor nok.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at det, der var dejligt, var, at vi i forbindelse med finanslovaftalen blev enige om, at vi måtte have en sådan garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og til nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder. Vi ved også, at der ved disse forhandlinger foregik drøftelser på baggrund af to forslag, ét fra den tidligere regering og ét fra Socialdemokratiet.

Vi kender også den alvorlige baggrund for, at det var nødvendigt, at man gik ind og stimulerede bankernes muligheder. Det var den store krise i finanssektoren og dermed de manglende finansieringsmuligheder.

Vi må også konstatere, at dette problem ikke er blevet mindre her i 1993 – det har der allerede været mange eksempler på – og det er derfor rigtigt, som regeringen har gjort det, at tage loven op til ny vurdering af, om tiltagene er bedst muligt skruet sammen, for at vi kan være med til at løse den krise, der er på dette område.

Derfor er det også nogle gode initiativer, man her har lagt op til ved at sige, at det også skal omhandle de nye områder inden for erhvervssektoren, nemlig hele spørgsmålet om servicesektoren.

Det er også rigtigt, at staten ikke behøver at have så stor en præmie ved denne her ordning, og at man derfor har sat præmien ned.

For det tredje er det også en god ting, at man prøver at sige til bankerne og finansieringsinstitutterne, at vi med dette lovforslag gør vores risikovillighed større. På den måde er der mulighed for, hvis man har afsat penge – og det har man jo i pengeinstitutterne – at tage flere projekter ind og dermed øge mulighederne.

Jeg synes også, det er rart, at ministeren lægger op til, at vi får lettet administrationen og også på den måde får gjort ordningen attraktiv, samtidig med at man holder sig inden for det, der var aftalt i forbindelse med finansloven.

Det her er et andet af de forslag, der ligger i regeringens erhvervsplan, og vi vil også medvirke til, at vi hurtigst muligt får dette lovforslag gennemført.

Per Tærshøl (KF):